нав всеволово съ то кевцрилатаи на Дхове и дрьве (чер
ники-падне). Гръцкитѣ воеводи отогнать и потиснать се то-
ва чиои да ги въстрѣтъ но биле побѣдени и поробени съ мно-
го други българи и Византийци, и Уздинъ начаде да
побѣдѣтъ. Едно отдвоение отъ тѣхъ стигнало чакъ до Ѣ
тесалия, та грабяло безъ война плѣнъ и робе; но на вра-
щане ги хваща зимата и гонени отъ християнитѣ изгубили
вечкатаи плѣнъ и скъ загубе се завърнали въ България.
Тогавашний гръцкий императоръ Константинъ Дука, като
видѣлъ войски да отбѣгнатъ отъ Влахо, ударилъ на Тесалия
и на Солуна, но народа го принудилъ да иде да изгони Уз-
динъ, и той излѣзалъ отъ царградъ съ стотинадесетъ
хиляди войска и трѣгъ прямо срещу Уздинъ отъ Солунъ
Хировакуи близу до Солунъ, двамата воеводи
се поканатъ и бостанятъ домии на му извѣстили съ стъ-
ване и отстояване на Уздинъ. Защото пострадавшите
отъ болѣсти, лишени отъ храни и отъ силна
зима биле принудени да се отеглятъ на задъ къмъ Дунавъ
Дето биле оставили централний магазинъ; но българитѣ
съ чечегитѣ си нападали ги и старе биле повечето
освободили робитѣ; а отъ останалитѣ Уздинъ едни минали Ду-
навъ, а малко навсе се покорили, поискали и получили земи
отъ императора и въ Македония. b) (1064–1065)

варъ) Въ Ватопедъ: Ризъ Ѣрдихъ се — и Ѣлѣзери Кривото (новкет чи
кия) и двадесетъ и шестъ ходящецъ, и дящецъ, и пишящецъ (отъ
тур. чезерикъ, чидерикъ, язарикъ) ~~и други еще~~ и отъ Ѣвѣтъ
и други еще които сега не спомѣнаваме.

5) ~~Кодр~~ Скилица 815.

b) Чел. 604. Зон. XVIII § 9. Атал. 83–85. Евр. VI 3319–33. Тъ
трѣба да се гледа що ся въ Вѣхиенско и днесь въ 4–5 села
въ Челѣхово, Русиево, Кадрилково и въ други двѣ села още,
които макаръ че гръцки четатъ, но като говорятъ по гръ-
ски и по български, то черковний въ просъ дъ граха съ бъл-
гаритѣ.